

המדורה מתה — יחי מכשיר הגז הנייד!

ומצויידת במגיני רוח — תגדלנה הוצא-
תיכם ותגענה ל-60 ל"י. ואם אתם רוצים
אותו דבר עצמו (כלומר עם מזודה ומגיני
רוח) אבל כפול — תצטרכו להיפטר מ-98

לירות ישראל
ליות, כסף עז
בר לסוחר. מע
ריצי הגרילר
יכולו לאסוף א'
חד מהם אליהם

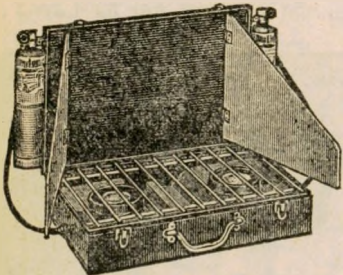

הפנס — 78
לוקס" הוא מ'
לאכת מחשבת
ועשוי לחאיר
שטח של 100
מטר מרובע.

בעד 90 לירות. בעד גרילר כפול יידרושו
מהם 140 לירות.

והגז? מהיכן תקחו גז לבעירה, אתם
שואלים? ובכן, הגז יינתן לכם בחינמי חני'
מים: בשביל מיכל קטן תשלמו רק 75
אגורות. בעד מיכל גדול — לירה אחת.
בעד הלירה הזאת יבשר לכם המכשיר במשך
30 שעות ארוכות. כלומר שעת בעירה
תעלה לכם... אנו סומכים עליכם שתמצאו
את המחיר המדויק, כן, הערכון הנדרש
בעד כל מיכל הוא 8 לירות.

אמרו לנו, כי אין חשש להיטלטל בדרכים
עם מיכלי הגז האלה והרגיענו אותנו
בכך שהחברה "אוטו ברנס אינק" המשווקת

כירה כפולה מיוחדת לפיקניק בתוך מז'
וודה עם מגיני רוח. הנ"ל הוא — 98 ל"י.
ובמזודה יותר קטנה רק כירה אחת וה'
נ"ל כמובן יותר קטן רק — 60 ל"י.

את מכשירי הגז ומיכלי הגז היא בסדר
גמור. והראיה: מכתבו של ס.ס. גיאורג,
המפקח הכללי במשרד למתקנים מתלקחים,
בניו יורק וכן אשורו של מר גר. אברהמס
סגן המנהל הכללי של דואר ארצות-הברית,
המאשר שדואר ארצות-הברית יעביר את

מיכלי הגז של חב'
רת "ברנס", מאחר
ואין חשש להתלק'
חות. ובכן, הכל
כבר הובטח ואין
לנו אלא לצאת ל'
פיקניק מצויידים ב'
מתקני הגז הנגי'
דים...

כאן חלק ניכר
מהאוסף כולו

בשורה העליונה מיי'
מין לשמאל אפשר
לזהות את: א) המכ'
ער הגדול, ב) הפנס
ער הקטן, ג) הפנס

בשורה התחתונה:
מימין — כירה כפר
לה, משמאל — כירה
בודדת זו שמחירה
הוא — 34 ל"י.

עמדו דום! הורידו את הדגל עד חצי
התורן. הרכינו ראש והקישו שלוש דקות
דומיה לזכר המדורה שחלפה מן העולם,
המדורה שמעתה לא תאיר את חשכת הלילה,
שמעתה לא ייצלו עליה תפוחי אדמה ובצל
ובשר של כבש ולא יירתח עליה הקפה עם
ההל. מעתה לא יאיימו הגחלים הלוחשות
בשרפות-שמד על עצי זית עתיקי יומין
ואקליפטוסים ואורנים שביערות הקרן ה'
קיימת. המדורה מתה. יחי מכשירי הגז
הניידים! הרתיתו קפה עם הל על כירת
גז ניידת, צלו תפוחי אדמה ובצל בגריל

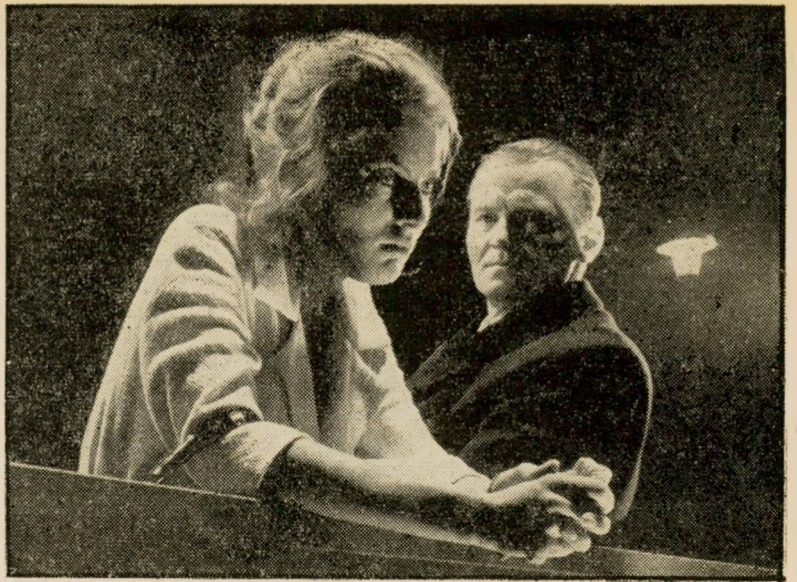
מבער זה שייד לסיפור
מפני שגם הוא בוער
בעזרת פרופן — גז.
אפשר לרתך בו גינט
של גלגל מכונת (ה'
נשבר לאו דווקא בדרך
לפיקניק). להתקין בעזרתו
צנורות עופרת, לרכך
מתכות ולהלחים תכשי'
מים וכלי כסף, לשחורר
ברגים וחיבורים חלודים
או סתם לכופף צנורות.
המחיר לצרכן — 18 ל"י
מבער קטן — 24 ל"י
מבער גדול.

לא ידוע לנו על הנחה
הניתנת לחברי הסתדרות
או לחיילים משוחררים, אך אפשר לנסות...

נייד והאירו את פני המסובים בפנס לוקס
הניזון מגז בשם "פרופן". וכך יישמעו שוב
בחשכת הלילה שירים, סיפורים ואגדות, כמי
קובל וכנהוג מאז ומעולם כאשר בני אנוש
יושבים על החול הדוקרני ומזינים עיניהם
בתפוח אדמה מסכן הנצלה באש.

מות המדורה אינו חוזן לאחרית הימים.
המועצה למניעת שריפות מתכוונת לטפל
בקרב בחוק נגד הדלקת מדורות. למזלנו,
הספיקה חברה אמריקאית בשם "אוטו ברנס
אינק", הגדולה בין החברות המייצרות ב'
עולם מכשירי גז ניידים, להקים במפרץ
חיפה מפעל כזה בשם "גז אקס" ועד ספ'
שמבר בו יתחיל המפעל החדש בייצור,
היא מוכנה לספק מכשירי גז ניידים מתוצרת
ארצות-הברית לכל דורש.

ובכן אירון יחד עם תפוחי האדמה והבצל
את המדורה המבשלת והמאירה בצורת
כירה גז ומגורת לוקס וצאו לדרך. אין
צורך לקחת את הקיר בו הותקנה האינס'
טלציה לגז, כיחן שממציא המכשיר בנו
אותו בלי כל קשר לאינסטלציה. משקלו
של המכשיר קטן מאד. מה משקלו? שכתנו
לשאל. אך כנגד זה אנו יודעים בדיוק
בכמה הוא עולה. כירה אחת עולה 38
לירות ישראליות, כירה כפולה — 68 ל"י.
אם אתם מעדיפים כירה סגורה במזודה

בלידה לי בן, האהבה היא מקצועי'
עם האכילה — גדל התאבון

קורנוע

סרטים

כרססת מובילה לבורץ

הפורץ (ארמון דוד — תל-אביב: ברי'
טניה) הוא סרט בלשי המוביל את הצופה,
יחד עם חוקרי הסקוטלנדיארד הבריטי,
בעקבותיו של פושע.
אין זה סרט מתח מלאכותי, הנעזר ב'
ספמנים קולנועיים או ספרותיים בלבד, או
סרט בלשי גדוש הירואיזם מזויף המציג את
הבלש כגיבור מפענח תעלומות ודמות כל'
יכולה. זהו סרט המפיק את המתח מעצם
עבודתה הסיגרית והאפורה של הבולשת.

אנשים, לא גאונים. ג'ק הוקינס הוא
בלש ותיק, בסקוטלנדיארד, הנחקל יום
אחד במעשה פריצה של קופת-פרדה, שאין
לו שום אחיזה כדי לפענחו. הפורץ לא
השאיר שום טביעות אצבעות ושום סימנים
אחרים. את הקופה עצמה לא פרח אלא פתח
במפתח, ובעצם כימט ונתס על-ידי המש'
טרה. גידת שפנתה לעבר המקום, בתשובה
לקריאת-אזעקה אוטומאית, עוד הספיקה
לפגוש בו, אלא שהפורץ התחמק בעוד הוא
מציג את עצמו כשומר המקום.

הוקינס עם עוזרו הצעיר פותחים בחק'
רה הסיגרית, שכלל אינה אפופה בהוד
אשר מדביקים לה בסרטי-הבלשים הרגילים.
זהו עבודה משרדית של כרססת וארכיו'
נים, של מחשבה והגיזון.

מעלתו של סרט מרתק ומצויין זה, ש'
הבלשים בו אינם רק גאונים, אלא גם
אנשים, ומעשיהם אינם נראים כחורגים מ'
גדר יכולת אנוש, אלא כעבודה רגילה שכל
אדם ברדעת יכול לבצעה.

שלום לך, בלידה

האהבה היא מיקצועי (תמר — תל'
אביב: גרמניה) הוא סרט המסביר, ללא פיר'
רושים, מדוע היתה צריכה הכוכבית בלידה
לי למות לפני חודשים מספר באמריקה,
בתאונת מכונת.

זהו סיפור על יצאנית גרמניה בשם רוד'
מרי, שנועד כנראה ליצור את הרושם ש'
החנה, כביכול, לאתה יצאנית גרמניה
מפורסמת בשם רוזמרי, שבתקופה שלאחר
התמוטטות המשטר הנאצי נמנו כל אילי
ההון והתעשייה על לקותותיה, ואשר שלטה
כימט על חיי הכלכלה הגרמנית. למרות
דמיון השמות והמקצוע, לא מדובר בה.
רוזמרי (בלידה לי) היא פשוט יצאנית
רחוב מיסכנה, שעושה את מה שהיא עושה
אך ורק כדי לא לגנוע ברעב או בשחפת.
אלא שגם האכילה בא התיאבון, והיא ה'
פכת לענרת-השעשועים של חוגי החברה
הגבוהה. היא אוספת לקוחות במכונית
מצדד, מביאה אותם לדירת-הפאר שלה,
ושירותה כולל, מלבד הדברים הרגילים, גם
ארוחת-בוקר ונכונות לספיגת מכות.

גיחון רומזי-עירוב. השומן, הסוכר
והרגשות המזויפות נודפים מכל תמונה
בסרט מנוחך זה. האירוטיקה רומזי העי'
רום מחולקים בו במנות קצובות לכל אור'
כו, כשהן שקועים עמוק בשכיבה של הסת'
מוסר שאלבולנית, נוסח: "עכשיו טוב לך,
אבל מה יהיה בסופך?" עד שאפילו היצאנית
המיסכנה מודה באחת הסצינות: "נכון, רק

עכשיו התחלתי לחשוב על זה."
מבחינה קולנועית חסר הסרט כל עניין
שהוא. שרשרת הלקוחות המבקרים אצל
רוזמרי דומים זה לזה, כמו שרק בעלי
הון גרמניים שמנים יכולים להידמות איש
לחברו. מלבדם יש בסרט עוד שנים-שלושה
טיפוסים, שאי אפשר לדעת בדיוק מה הם
רוצים שם, למרות שברור שאינם רוצים
את מה שרוצים שאר הלקוחות.

אבל הדבר האיום ביותר היא בלידה לי
עצמה. היא משחקת יצאנית כשם שרק אשה
שהיא יצאנית בנושמה מסוגלת לחשוב שכך
מתנהגת יצאנית — בנענוע ירכיים בלתי-
פוסק ובמבטים של תשוקה התומית.
עם כל הצער האנושי שהתעורר עקב
הידיעה על מותה, יש נחמה בכך, שלפחות
לא תופיע יותר בסרטים כאלה.

נבל וגם רווק

ג'וני מחפש אהבה (חן — תל-אביב,
בריטניה) אך אינו מוצא אותה לעולם, כי
זהו המחיר שעל הפוליטיקאי הצעיר (42)
לשלם, כשהוא עולה בסולם ההצלחה ה'
פארלמנטרית.

סרט בריטי זה, העשוי בהומור דק אך ל'
פעמים גם בהתרששות רבה מדי, שומר כל
הזמן על מתח עלילתי וצילומי המעביר את
הצופה — שאינו זוכה אף לחוש במעבר
מתמונה לתמונה — על פני לונדון ובהיכלי
בית-הנבחרים המפורסם ביותר.

תוך כדי כך מתפתחת עלילתו של ג'וני
בירן (פיטר פינץ'), בן-הפעלים-ו-סוציאליס'
טים מן הסוג הישן, שהפך לאיש לייבור
מן הסוג החדש ביותר; בדומה לפוליטי'
קאים אחרים, ברחבי העולם, רואה ג'וני
את הקאריירה המדינית כהמשך טבעי של
דרכו הצבאית, מתיחס לכל הישג אישי
כאל יעד ביצועי, מסיר בנידאם — ובעיקר
בנות-החדה — מדרכו כמיכשולים מטרידים.
עד שהוא נתקל במיכשול מחוטב ובלונדי.

כאן גיכשל נערה-השעשועים הפרלמנטארי
המודק. הוא מתאהב, מחתר על הזדמנות
אישית וציבורית גדולה למען חברתו למיטה
הצעירה ממנו בעשרים שנה.

על אף רמת המישוק הטובה, אין ספק
סבימוני המצויין של תומאס וצילומיו
המעולים של ארנסט סטיוארד הם ההופכים
את הסרט בעל הקצב האיטי במקצת,
ליצירה בלתי-שייכותה שכדאי לראותה.

הדריך

ואלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי
הארץ אשר העולם הוה ממליץ לראותם:

● **תותיבר** (נת — תל-אביב) רופא
זקן עושה מאזן חייו ביומיו האחרון, בסרט
מעמיק של גאון-הקולנוע השבדי, אינגמר
ברגמן.

● **שיעור באהבה** (אורגיל — יד'
שלים) קומדיה על מוסד הנושואין. מסרטיו
של אינגמר ברגמן.

● **עד כרות הנשימה** (זמיר —
תל-אביב) ז'אן פול בלמונו משגע את ה'
צופות, רוצה, גונב ומחזר אחרי ג'ין סיברג
בסיפור אכסיס-נציאלי מבוים בידי איש
הגל החדש, ז'אק גודאר, בסיגנון קולנועי
חדש.

● **לא מכיר... לא יודע...** (מק'
סים — תל-אביב) הרשילה צרפתית מעמדי
על הראש עיירה שליתה, הופך לבסוף לגי'
בור הלאומי שלה, בקומדיה מטורפת ו'
חביבה.